

гитѣ по това, че знаѣ дѣ готви храната си. Действително, човѣкъ се отличава отъ другите животни, но питамъ: нима човѣшкиятъ животъ, въ който храната се вари и пърже, е най-естествениятъ? Ако сравните храната на гълъба съ тази на човѣка, коя отъ дветѣ седи по-високо въ хигиенично отношение? Храната на човѣка опредѣля степенъта на неговото съзнание. Каквато храна употребява човѣкъ, такова е неговото съзнание, такова е вѣрюто му, таквътъ е неговиятъ моралъ. Затова, именно, съвременните хора вѣрватъ въ много богове. Нѣкой говори за Бога, а подразбира парите въ банката; другъ пѣкъ подразбира нѣкой царь, нѣкой представителъ на държава, или нѣкой виденъ човѣкъ. И следъ това казватъ: Добре е човѣкъ да има поне единъ Господъ на земята! Не, това не опредѣля човѣка. Въ прочетената глава Христосъ опредѣля своите вижданието относно отношенията къмъ Бога и казва за себеси, по какво се отличава отъ другите: „Азъ имъ давамъ животъ вѣченъ; и нѣма да загинатъ въ вѣки, и никой нѣма да ги грабне отъ ръжата ми“. Следователно, овчаръ е онзи, който дава животъ, а не онзи, който взима. Не е овчаръ онзи, който коли овцетѣ. Не е човѣкъ онзи, който гледа само на отрицателната страна на живота.

Казвамъ: престанете да се занимавате съ другите хора! Престанете и съ вашето недоволство! Недоволството се опредѣля отъ човѣшкото съзнание. Щомъ сте недоволни отъ живота, който ви е даденъ, каквите тогава, каквътъ животъ искате. Религиозниятъ е недоволенъ отъ себе си, че не биѣ таквътъ, каквото трѣбва да бѫде. Това недоволство има отношение къмъ цѣлокупния животъ, но за дадения случай човѣкъ трѣбва да бѫде доволенъ отъ това, което е и което може да бѫде. Бѫди благодаренъ за дадения моментъ, че толкова разбирашъ истината. Този моментъ е свързанъ съ следващия, въ който съзнанието ти се разширява за великата истина. Следователно, всѣки моментъ човѣкъ трѣбва да бѫде доволенъ отъ това, което му е дадено. Въ туй се крие смисълътъ на живота. Заприимѣръ, слушате нѣкаква беседа, но излизате недоволни, казвате: Този проповѣдникъ не можа да изясни единъ въпросъ; той остана за мене неразрешенъ. Четете нѣкаква философска книга, казвате: Този философъ не е обяснилъ най-важния въпросъ — за изгрѣването на слѣнцето. Казвамъ: този философъ е писалъ книгата си преди хиляда години. Неговите данни за изгрѣването на слѣнцето преди